

Sygn. akt I C 1547/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:  
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk  
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2018 r. w G. sprawy z powództwa P. S. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 4.000 zł (cztery tysiące złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 151,07 zł (sto pięćdziesiąt jeden złotych siedem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1547/16

## UZASADNIENIE

### ***Stan faktyczny***

W dniu 5 lutego 2016 r. doszło do kolizji drogowej polegającej na najechaniu pojazdu nr rej. (...) na tył prawidłowo poruszającego się pojazdu nr rej. (...). Wyłączną winę za spowodowanie kolizji ponosił kierujący pojazdem nr rej. (...). Pojazd sprawcy był wówczas ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Okoliczności bezsporne

Pasażerem pojazdu (...) był P. S. i którego doszło w chwili wypadku do nagłego przeciążenia kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenia odcinka piersiowego kręgosłupa. Nie założono kołnierza ortopedycznego, leczenie miało charakter farmakologiczny. W wyniku powyższego doszło do skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa z następowym zespołem szyjno-barkowym i krótkotrwałym przykurczem szyjnym. Stłuczenie odcinka piersiowego kręgosłupa nie pozostawiło następstw klinicznych. Dolegliwości bólowe we wczesnym okresie pourazowym były znaczne (7/10). Od 7 tygodnia po wypadku – na poziomie lekkim (3/10). PO następnych 2-3 tygodniach – mierne, ustępujące. Rokowanie na przyszłość jest bardzo dobre.

Dowód: opinia biegłego W. Ż., k. 123-127

dokumentacja lekarska, k. 11-17

Ubezpieczyciel odmówił powodowi wypłaty jakiegokolwiek odszkodowania.

Okoliczność bezsporna

## **Ocena dowodów**

Opinia biegłego W. Ż. – uwzględniająca m.in. zgromadzoną w aktach dokumentację lekarską – jest zdaniem Sądu pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna. Strony nie kwestionowały opinii. Z opinii biegłego ortopedy wynika jednoznacznie, że nie istnieją żadne urazy wymagające odrębnego opiniowania – w tym kontekście wniosek co do opinii biegłego zawarty w odpowiedzi na pozew jest zupełnie zbędny.

Dowód z przesłuchania stron był zbędny. Z pozostałych dowodów (dokumentacja medyczna, opinia biegłego) wynika jednoznacznie zakres dolegliwości bólowych poszkodowanego. Nie została więc spełniona przesłanka dopuszczalności dowodu z przesłuchania stron dotycząca braków w ustaleniach faktycznych po wyczerpaniu pozostałych środków dowodowych (art. 299 k.p.c.).

## **Kwalifikacja prawna**

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie była sporna, wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Sporna była wysokość żadanego w pozwie zadośćuczynienia za krzywdę (4.000 zł). Zdaniem Sądu z kontekście wyników postępowania dowodowego suma ta jest adekwatna do stopnia (nasilenia) i długotrwałości dolegliwości bólowych, co zostało bardzo precyzyjnie opisane w układzie chronologicznym przez biegłego W. Ż.. Ogólnie można podsumować, że skutki wypadku dla poszkodowanego były dość umiarkowane. Nie można więc uznać za zasadne stanowiska pozwanego, który zupełnie je bagatelizuje, uznając, że na pojazd V. (...) działały „nieznaczne siły”. Z bogatego orzecznictwa i praktyki sądowej na tle podobnych stanów faktycznych wynika nieodmiennie, że „nieznaczne siły” powodują jednak krótkotrwałe, nagłe przyspieszenie i chwilowe, ale znaczne przeciążenie struktur szyi, będące później przyczyną zespołu bólowego poszkodowanego. Z drugiej strony należy zauważyć, że wysokość żadanego zadośćuczynienia jest utrzymana w rozsądnej wysokości, wyraźnie niższej niż z reguły orzekana w analogicznych stanach faktycznych. Biorąc pod uwagę fakt, że postęp leczenia był bardzo dobry (rokowania także), można stanowczo uznać, że dochodzone i zasądzone roszczenie w całości wyczerpuje należne zadośćuczynienie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I.** sentencji na mocy art. 822 § 1 k.c., art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c., art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

## **Koszty**

W **punkcie II.** sentencji obciążono przegrywającego pozwanego kosztami procesu na mocy art. 98 § 1 k.p.c., na które składa się: opłata sądowa od pozwu (200 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (900 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka (700 zł).

W **punkcie III.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążono pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi, stanowiącymi niezaliczowaną część wynagrodzenia biegłego.